

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X.

Strona pozwana: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytania prejudycjalne

- A. Czy art. 14 ust. 5 dyrektywy 2011/95/UE⁽¹⁾ należy interpretować jako nową klauzulę wykluczenia z możliwości uzyskania statusu uchodźcy przewidzianego w art. 13 tej dyrektywy, a co za tym idzie, w art. 1 ust. A konwencji genewskiej?
- B. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie A, czy art. 14 ust. 5, interpretowany w ten sposób, jest zgodny z art. 18 karty praw podstawowych i z art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które ustanawiają, w szczególności, wymóg zgodności europejskiego prawa wtórnego z konwencją genewską, której klauzula wykluczenia, przewidziana w art. 1 ust. F, jest sformułowana w sposób wyczerpujący i podlega ścisłej wykładni?
- C. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie A, czy art. 14 ust. 5 dyrektywy 2011/95/UE należy interpretować w ten sposób, że ustanawia on podstawę odmowy nadania statusu uchodźcy, która nie została przewidziana w konwencji genewskiej, a której przestrzeganie jest wymagane przez art. 18 karty praw podstawowych i art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- D. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie C, czy art. 14 ust. 5 przywołanej wyżej dyrektywy jest zgodny z art. 18 karty praw podstawowych i z art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które ustanawiają, w szczególności, wymóg zgodności europejskiego prawa wtórnego z konwencją genewską, zważywszy, że wprowadza on podstawę odmowy nadania statusu uchodźcy bez jakiegokolwiek badania obawy prześladowania, jak tego wymaga art. 1 ust. A konwencji genewskiej?
- E. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania A i C, jak interpretować art. 14 ust. 5 przywołanej wyżej dyrektywy w sposób zgodny z art. 18 karty i art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które ustanawiają, w szczególności, wymóg zgodności europejskiego prawa wtórnego z konwencją genewską?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. L 337, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) w dniu 13 lutego 2017 r. – X/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-78/17)

(2017/C 144/38)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil du Contentieux des Étrangers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X.

Strona pozwana: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytania prejudycjalne

- A. Czy art. 14 ust. 4 dyrektywy 2011/95/UE⁽¹⁾ należy interpretować jako nową klauzulę wykluczenia z możliwości uzyskania statusu uchodźcy przewidzianego w art. 13 tej dyrektywy, a co za tym idzie, w art. 1 ust. A konwencji genewskiej?

- B. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie A, czy art. 14 ust. 4, interpretowany w ten sposób, jest zgodny z art. 18 karty praw podstawowych i z art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które ustanawiają, w szczególności, wymóg zgodności europejskiego prawa wtórnego z konwencją genewską, której klauzula wykluczenia, przewidziana w art. 1 ust. F, jest sformułowana w sposób wyczerpujący i podlega ścisłej wykładni?
- C. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie A, czy art. 14 ust. 4 dyrektywy 2011/95/UE należy interpretować w ten sposób, że ustanawia on podstawę odebrania statusu uchodźcy, która nie została przewidziana w konwencji genewskiej, a której przestrzeganie jest wymagane przez art. 18 karty praw podstawowych i art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- D. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie C, czy art. 14 ust. 4 przywołanej wyżej dyrektywy jest zgodny z art. 18 karty praw podstawowych i z art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które ustanawiają, w szczególności, wymóg zgodności europejskiego prawa wtórnego z konwencją genewską, zważywszy, że wprowadza on podstawę odebrania statusu uchodźcy, która nie tylko nie jest przewidziana w konwencji genewskiej, lecz ponadto nie znajduje w niej żadnego uzasadnienia?
- E. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania A i C, jak interpretować art. 14 ust. 4 przywołanej wyżej dyrektywy w sposób zgodny z art. 18 karty i art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które ustanawiają, w szczególności, wymóg zgodności europejskiego prawa wtórnego z konwencją genewską?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. L 337, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) w dniu 14 lutego 2017 r. – Fundo de Garantia Automóvel/Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

(Sprawa C-80/17)

(2017/C 144/39)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i strona wnosząca skargę kasacyjną: Fundo de Garantia Automóvel

Strona pozwana i druga strona postępowania kasacyjnego: Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 dyrektywy Rady 72/166/EWG (¹) z dnia 24 kwietnia 1972 r. (obowiązującej w dacie wypadku) należy interpretować w ten sposób, że obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej odnoszącej się do ruchu pojazdów mechanicznych obejmuje nawet takie sytuacje, w których wskutek decyzji jego właściciela unieruchomiony pojazd znajduje się na terenie prywatnym poza drogą publiczną?

czy też

należy go interpretować w ten sposób, że w takich okolicznościach na właścicielu pojazdu nie ciąży obowiązek ubezpieczenia, bez uszczerbku dla odpowiedzialności, którą ponosi Fundo de Garantia Automóvel wobec poszkodowanych osób trzecich, w szczególności w przypadku zaboru pojazdu w celu krótkotrwałego użycia?